

Dierenmartelarij. — Onlangs vernam ik van geloofwaardige zijde het volgende: Er zijn in onze duinstreken stroopers, die in het voorjaar en den voorzomer de nesten gaan opzoekén der wilde konijnen. Dan halen ze de jongen er uit, *breken dezen de pootjes*, en leggen de aldus gruwelijk verminkte dieren weer in hun oorspronkelijke verblijfplaats. De oude gaat dan voort, de kleintjes te voeden; deze worden spoedig, doordat ze zich niet kunnen bewegen, dik en vet, de strooper komt na eenige weken terug en neemt zijn, nu zeer gemakkelijk te bemachtigen prooi mee. Gaarne zou ik van menschen, die in de duinstreek wonen, weten, of deze schandelijke dierenmartelarij werkelijk plaats vindt. Mij dunkt, de truc is te verfynd, om verzonnen te zijn, maar het zou toch ook een praatje kunnen wezen.

L. DORSMAN CZN.

Notenkrakers. — Wellicht stelt u er belang in te vernemen, dat hier tegenwoordig in het Noorden op verschillende plaatsen Notenkrakers worden gezien. Uit betrouwbare bron vernamen we, dat te Groningen en De Punt verscheidene exemplaren zijn waargenomen, terwijl volgens de dagbladen er een te Dokkum en te Giekerk werd geschoten.

Ook op het Ruigezand alhier zijn enkele opgemerkt, waarvan we gisteren een geschoten exemplaar hebben gezien. Evenals 1911 schijnt dus ook 1913 een Notenkrakerjaar te zijn. Jammer echter, dat de belangstelling voor deze mooie vogels een gevaarlijk karakter draagt en noodlottige gevolgen heeft voor hun leven. Daar ze in 't geheel niet schuw zijn, krijgt men ze blijkbaar gemakkelijk onder schot en worden ze dus licht het slachtoffer van wie maar 'n geweer heeft.

Nog iets. Daar volgens de flora's het slijkgras alleen in Zeeland wordt aangetroffen, is het misschien van belang te weten, dat we *Spartina stricta* in den nazomer ook vonden aan de zee kust bij Zoutkamp.

Grijpskerk.

GEBRS. J. FEITSMA.

Volksnamen van vogels. — In de lage streek ten Oosten van Ruurlo, het Ruurlosche Broek, zijn vele verspreide hoeven genoemd naar dieren, die bij ons inheemsch zijn: de Ekster, het Eekhoortje, de Goldvinke, de Kikvorsch, de Kiefté, de Krei, de Keniene, de Koekoek, de Meikever, de Mol, de Nachtegaal, de Otter, de Pedde, de Slange, de Toefvinke, het Waterhoen. Daarbij komen een drietal, die in Hollandsche ooren wellicht wat vreemd klinken, de Bemer, de Gietelink en de Tuter. Met den naam Bemer = pestvogel prijken twee hoeven, de Groote en de Kleine Bemer; bovendien voeren een paar families dezen naam, dien ze waarschijnlijk aan deze of andere hoeven van dien naam elders ontleend hebben. Merkwaardig, dat er bij ons aanleiding is geweest, om een hoeve naar dien zeldzamen gast te noemen. Giettelink is met zijn uitgang ink een echt Saksische naam voor de merel. Ofschoon er nog een hoeve »de Tuter« is, weet tegenwoordig niemand in onze streek meer, dat men er vroeger den echten broekvogel, de wulp, mee betitelde. Verder heet de hop hier algemeen schiethoepe, het bokje (*Gallinago gallinula*) bij de Broekbewoners rönnekemeer, het zwarte roodstaartje bij velen schiet-in-'t-vuur (lokroep ongeveer: si-si-du!), de wiewaal onder Borculo Piet-van-Ruurlo (lokroep ongeveer: fiddluo!).

Ruurlo.

K. ZWART SR.

Notenkraker en Arve. — Ook ik zag II. Maandag op Amstelrust bij Amsterdam een Notenkraker. De vogel was niet erg schuw en ik kon hem op een pas of zes naderen eer hij opvloog.

In uw stuk over Munt della Baseglia hebt u 't over de kegel van de Arve (*Pinus Cembra*), dat die geheel anders is als andere dennen-sparrekegels. De schubben hebben wel degelijk een schild, doch deze beslaat bijkans de geheele schub. Kent u de kegel van *Pinus pinea*, *Pinus parviflora*, *Pinus sabiniana*, *Pinus koraiensis*? Alle deze hebben groote vleugellooze zaden. Ik kan u van *P. pinea* en *P. sab.* wel eens een paar nootjes zenden. Die van *P. sab.* zijn als kleine tuinboonen, *P. pinea* als een zaad van prinsesseboonen. De kegel van *P. pinea* is bolvormig en van *P. parviflora* ook. Bij *P. sab.* en *P. parviflora* zijn dwarsvleugeltjes aanwezig, doch meer als overtollige organen, daar zij te kort en te dik zijn om voor verspreiding nuttig te zijn.

Haarlem.

SPRINGER.

Griend. — In het Maart-nummer verscheen een artikel over het eiland Griend; daarin komt een zin voor, dat het eiland vroeger veel grooter was dan thans. Ik ben echter nu in het bezit van den bekenden atlas van Ortelius en Mercator, in 't jaar 1584 bij Plantijn in Antwerpen uitgegeven. De kaarten in dezen atlas zijn zeer duidelijk en precies. Nu blijkt hieruit, dat in dien tijd 't eiland Griend volstrekt niet grooter was dan dit heden is, zowat de groote van 't eiland Urk en geen 5 pCt. der oppervlakte van Terschelling. Wellicht zullen enkelen dit met hun gegevens kunnen vergelijken en heb ik hun van dienst kunnen zijn.

Tilburg.

G. MERTENS.